

عفونت گوش میانی چیست؟

عفونت گوش میانی یک عفونت باکتریایی حاد به همراه عفونت دستگاه تنفسی فوقانی میباشد .

بیش از ۸۰ درصد کودکان یکبار دوره ای از عفونت یا التهاب گوش میانی را تا سن ۳سالگی تجربه نموده اند .شایعترین علت کاهش شنوایی در کودکان میباشد و تشخیص دقیق آن در شیر خواران و کودکان خردسال ممکن است دشوار باشد .در صورت فشار دادن یک شی به داخل گوش یا گریه بیش از حد کودک احتمال عفونت گوش وجود دارد که این عفونت ممکن است طی چند روز ادامه یافته و بهبود یابد .

معمولا به دنبال سرما خوردگی و گلو درد و عفونت های رایج دیگر رخ می دهد. تورم ؛ گرفتگی و درد در گوش از جمله علائم همراه در این عفونت می باشد . تجمع مویکوس در پشت پرده صماخ باعث اختلال در شنوایی و درد میشود که در صورت پارگی پرده صماخ و خروج مایع بعد از چند روز بهبودی در در را داریم.

علائم بالینی:

شامل درد گوش ،تب ،(در برخی از موارد بدون تب) آبریزش بینی ،سرفه ، و کاهش شنوایی میباشد. متاسفانه اطفال چند ماهه نمی توانند حرف بزنند تا به ما بگویند که چه ناراحتی دارند وجود این نشانه ها در کودکان ممکن است بیانگر ابتلای او به عفونت گوش میانی باشد .

- درد که ممکن است به صورت نا آرامی کودک ،دست زدن و کشیدن گوش باشد

- تحریک پذیر بودن حین تغذیه ،یا به گریه افتادن کودک در هنگام خواباندن او خود را نشان میدهد

- تب که معمولا بین ۳۷ تا ۴۰ درجه سانتیگراد است

-اشکال در شنوایی در کودکان بسیار شایع است و بیشترین وقوع آن از ۶ ماهگی تا ۳ سالگی میباشد .

عوامل مستعد کننده :

- فصل : در زمستان بیشتر شیوع دارد
- ناهنجاری مادر زادی
- نژاد : در سفید پوستان بیشتر است
- سن اولین ابتلا:هر چه سن ابتلای اولیه کمتر باشد دوره های وقوع بیماری شدیدتر و مقاوم تر بوده و احتمال عود آن بیشتر است .
- جنس :در پسران بیشتر است .
- عوامل زمینه ساز :
- قرار داشتن در معرض دود سیگار محیطی
- داشتن سابقه عفونت گوش ،سرما خوردگی های مکرر یا داشتن سابقه خانوادگی عفونت های گوش
- رفتن به مهد کودک
- نارس یا کم وزن بودن زمان تولد کودک

روش درمان:

اغلب عفونتها بدون درمان طی چند روز بهبود می یابد دارو های مورد استفاده در این عفونت مسکن ها و آنتی بیوتیک ها می باشد .

مركز آموزش و خدمات بهداشتی برای کودکان

مرکز آموزشی درمانی امیرالمومنین (ع)

عفونت حاد گوش میانی

آموزش به بیمار

ATF 27/0/95.6

آنتی بیوتیک ها :

باعث تسریع در بهبودی و از بین رفتن عفونت های باکتریایی گوش می شوند. آنتی بیو تیکها ی رایج عبارتند از: آمو کسی سیلین و کو آ مو کسی کلا و و کوتریموکسازول

توصیه پرستاری:

- مصرف دقیق دارو طبق دستور پزشک (دوز دارو متناسب با سن تجویز میشود).
در صورت بی قراری و درد گوش مراجعه به پزشک و عدم استفاده خود سرانه از مسکنها توصیه میشود

- تغذیه با شیر مادر و سیگار نکشیدن در منزل
احتمال ابتلا به اوتیت مدیای حاد را کاهش میدهد.

منبع: درسنامه پرستاری کودکان نلسون ترجمه دکتر بهنام ثبوتی و دکتر یاسر قوامی انتشارات آرتین طب پاییز ۹۱

روش درمان:

اغلب عفونتها بدون درمان طی چند روز بهبود می یابد دارو های مورد استفاده در این عفونت مسکن ها و آنتی بیوتیک ها می باشند که عوارض جانبی آنتی بیوتیک ها باید مد نظر قرار بگیرد.

دارو درمانی:

۱- مسکن ها :

فقط جهت تسکین درد مورد استفاده قرار می گیرند

- ایبو پروفن :

از جمله عوارض جانبی مهم این دارو : ضعف و بی حالی / استفراغ / درد معده است

- استامینوفن

به کودک آسپرین ندهید مگر اینکه دکتر آن را تجویز کند

گذاشتن یک بالشتک گرم کننده روی گوش کودک به تسکین او کمک میکند .

پزشک ممکن است قطره گوش هم برای کودک تجویز کند در کودکانی که دچار عفونت مکرر گوش میشوند ممکن است با جراحی لوله ها یی در گوش کار گذاشته شود تا به کاهش تجمع مایع در گوش میانی که زمینه ساز عفونت است کمک کند